

Przedpłata (za egz. nieobowiązkowe) na miesiąc marca 1,30 zł.

Krotoszyński

Cena ogłoszeń miejscowych za wiersz milimetr. (1-lam) lub jego miejsce 8 groszy.

Oreodownik Powiatowy

wychodzi w środy i soboty.

Administracja: DRUKARNIA PRZEMYSŁOWA — KROTOSZYŃ, UL. KOZMIŃSKA 2. TEL. 164.

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYŃNIE — TELEFON 39.

Zarządzenie Wojewody Poznańskiego

z dnia 14 lutego 1931 r.

w sprawie oczyszczenia i odkażenia samochodów ciężarowych używanych do przewozu zwierząt.

Na zasadzie postanowień art. 16 lit. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) zarządza, co następuje:

§ 1. Każdy samochód ciężarowy oraz przyczepka używana do przewozu zwierząt domowych przez osoby handlujące zwierzętami, komisjonerów, spółdzielnie zajmujące się obrotem zwierzętami, rzeźników oraz przedsiębiorstwa przewozowe i t. p., winien być zgłoszony do powiatowej władzy administracji ogólnej tego powiatu, w którym jest położona siedziba przedsiębiorstwa.

§ 2. Powiatowa władza administracji ogólnej wyda na każdy poszczególny samochód ciężarowy książeczkę kontroli przewozu zwierząt według załączonego wzoru, którą posiadacz samochodu winien mieć zawsze przy sobie.

Książeczka ta winna być zeszurowana i opatrzona pieczęcią i podpisem przedstawiciela odnośnej władzy administracji ogólnej.

§ 3. Każdy samochód oraz przyczepka wymieniona w § 1 winny mieć ściany tak urządzone, by wystawianie głów zwierząt było uniemożliwione. Ściany conajmniej do wysokości 1½ m. winny być możliwie szczelne a dno i dolna część ścian do wysokości 20 cm. winny być obite wewnątrz blachą tak, by wypadanie ściółki, nawozu, jakoteż wysiäkanie części płynnych było niemożliwe.

§ 4. Samochód i przyczepka używane do przewozu zwierząt, wymienione w § 1, winny być po ukończonym przewozie zwierząt domowych, poddane oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów określonych w § 7. Zarząd miejscowej gminy może wyznaczyć miejsce do przeprowadzenia tego oczyszczenia i odkażenia.

§ 5. Obowiązek przeprowadzenia oczyszczenia i odkażenia po każdorazowym użyciu samochodu do przewozu zwierząt należy do posiadacza lub użytkującego samochód.

§ 6. Oczyszczenie i odkażenie samochodu i przyczepki, winno odbyć się natychmiast (nie później jednak niż w 24 godziny) po ukończeniu przewozu zwierząt. Przed oczyszczeniem i odkażeniem samochód i przyczepka nie mogą być używane do ponownego przewozu zwierząt.

§ 7. Oczyszczenie i odkażenie samochodów ciężarowych wzgl. przyczepek używanych do prze-

wozu zwierząt, winno być dokonane według zasad niżej podanych.

A. Oczyszczenie.

Przed przystąpieniem do odkażenia należy powierzchnię ładowną (ścian i podłogi) dokładnie oczyścić, zwracając przytem szczególną uwagę na miejsca zanieczyszczone kałem i moczem ewtl. krwią przewożonych zwierząt.

Oczyszczenie winno rozpocząć się od powierzchni ścian, z których należy dokładnie zebrać i zeskrobać wszelki brud i inne zanieczyszczenia. Z podłogi należy zebrać ściółkę, nawóz (mierzwę) i wszystkie odpadki powstałe przy oskrobywaniu ścian i usunąć w sposób niżej podany.

Po usunięciu nawozu i nieczystości z powierzchni ładownej samochodu wzgl. przyczepki należy powierzchnię ścian i podłogi samochodu wzgl. przyczepki dokładnie wyszorować, przy pomocy ryżowej szczotki, ługiem sodowym lub mydlinami (na 100 ltr. wody 3 kg. sody lub mydła) z dodatkiem w razie potrzeby piasku.

B. Odkażenie.

Po przeprowadzonym w sposób wyżej podany oczyszczeniu, przystępuje się do odkażenia powierzchni ładownej samochodu wzgl. przyczepki tj. należy dokładnie zlać powierzchnię ścian (z obu stron) i podłogi odpowiednim środkiem odkażającym.

Jako środka odkażającego można użyć:

1. mleka wapiennego zgęszczonego lub rozcieńczonego (1 część wapna gaszonego na 3—20 części wody),
2. mleka chlorku wapnia zgęszczonego lub rozcieńczonego (1 część chlorku — calcaria chlorata — na 3—20 części wody),
3. krezolu w 2, 5—6% wodnym roztworze,
4. krezoliny, lizolu i innych preparatów krezolowych w 4—5% wodnych roztworach.

W razie niebezpieczeństwa zaraźliwej choroby zwierzęcej można zarządzić przeprowadzenie obojętnej odkażenia za pomocą mieszaniny krezolu z kwasem siarczanym (3%), którą przygotowuje się z 2 części surowego krezolu (Cresolum crudum) i 1 części surowego kwasu siarczanego (Acidum sulfuricum crudum), mieszając je przy zwykłej temperaturze, a po upływie 24 godzin dodaje się wody w stosunku 1:30. Mieszanina ta traci własności odkażające po upływie 3 miesięcy. W porze zimowej podczas mrozów należy do mieszaniny tej dodać, soli kuchennej w stosunku 1:20. Przed użyciem tego środka odkażającego, przedmioty, czyszczone uprzednio ługiem sodowym lub mydłem, należy splukać wodą.

Nawóz, ściółkę, mierzwę i inne odpadki powstałe przy oczyszczaniu samochodów ciężarowych wzgl. przycepek użytych do przewozu zwierząt należy spalić lub po dokładnym zlaniu rozcieńczonym mlekiem wapiennym lub 6% wodą krezolową ułożyć w kopcie. Układanie w kopcie należy uskutecznić w miejscu niedostępnym dla ludzi i zwierząt. Miejsce takie należy wybrać w ten sposób, aby odpływy nie przedostały się na inne podwórze, drogi oraz do studzien, rzek i innych wód.

Przed wzniesieniem kopca należy ułożyć na ziemi warstwę słomy lub torfu grubości około 25 cm., szerokości około 1½—2 m., długości dowolnej. Nawóz, ściółkę, mierzwę itp. podlegający odkażeniu, układa się w kopcie o skośnych bokach do wysokości 125 cm. Ułożony w ten sposób kopcie przykrywa się 10 cm. warstwą słomy, liści, torfu lub innego odpowiedniego materiału, a następnie warstwą ziemi o grubości 10 cm. Po 3 tygodniach skopcowany w ten sposób nawóz może być bez żadnych dalszych ograniczeń odpowiednio użytkowany.

§ 8. Nadzór nad wykonaniem oczyszczenia i odkażenia samochodów ciężarowych i przycepek, używanych do przewozu zwierząt, należy do zarządu miejscowej gminy. Każdorazowe przeprowadzenie tego oczyszczenia i odkażenia zarząd miejscowej gminy winien stwierdzić i zaznaczyć w rubryce 9 książeczki z podaniem daty i podpisu urzędnika wykonującego nadzór.

§ 9. Kontrolę nad wykonaniem powyższego zarządzenia wykonują powiatowa władza administracji ogólnej przy pomocy powiatowego lekarza weterynaryjnego i Policji Państwowej.

§ 10. Wojewoda może w poszczególnych wypadkach zezwolić na wyjątki z postanowień §§ 3, 4 ust. 1 i § 6.

§ 11. Zarządzenie powyższe w niczem nie narusza obowiązujących przepisów dotyczących rejestracji i rachunku samochodowego.

§ 12. Przekroczenia zarządzenia niniejszego karane będą w myśl przepisów Rozdziału VII. „Postanowienie karne” rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

§ 13. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: (—) R. Raczynski.

P. P. Burmistrz, Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich podadzą powyższe do publicznej wiadomości.

Krotoszyn, 27. lutego 1931 r.

Starosta Powiatowy: Krykiewicz.

L. dz. 862/31.

W sprawie okręgów kominiarskich.

P. Wojewoda Poznański zmienił podział tego powiatu z 5 na 6 okręgów kominiarskich, czyli utworzył nowy okręg Rozdrażew.

Obszary poszczególnych okręgów, po uwzględnieniu zmian w dotychczasowym stanie, ogłoszonym w Nrze 62 Orędownika Powiatowego z 9 VIII. 1930 roku ustalam jak następuje:

Okręg 1. — Krotoszyn I.

Krotoszyn miasto: 1. Rynek, 2. Mały Rynek, ulice: 3. Rynkowa, 4. Klasztorna, 5. Piastowska, 6. Zdunowska, 7. Łąkowa, 8. Krótka, 9. Spichrzowa,

10. Podgórna, 11. Woskowa, 12. Poprzeczna, 13. Nowa, 14. Studzienna, 15. Klonowicza, 16. Zamkowa, 17. Koflataja, 18. Rawicka, 19. Sienkiewicza, 20. Lipowa, 21. Kobylińska, 22. Fabryczna, 23. z ulicy Mickiewicza koszary Hallera, Szpital wojskowy i dom Spółdzielni Urzędniczej, 24. ul. Wolności z koszarami Kościuszki, 25. Osadnicza, 26. Staszica, 27. Zamkowy - Folwark, 28. Dworzec, 29. Marjana Langiewicza.

Gminy: 1. Benice, 2. Osusz, 3. Bożacin.

Obszary dworskie: 1. Ustków, 2. Benice, 3. Krotoszyn-Zamek.

Okręg 2. — Krotoszyn II.

Krotoszyn miasto: ulice: 1. Koźmińska, 2. Cmentarna, 3. Kobjerska, 4. Baszkowska, 5. Benicka, 6. Słodowa, 7. Florjańska, 8. Kościuszki, 9. Pobożna, 10. Piekarska, 11. Farna, 12. Gołbia, 13. Kaszarska, 14. Młyńska, 15. Leśna, 16. Kaliska, 17. Polna, 18. Domki Farne, 19. Stawa, 20. Ostrowska, 21. Chwaliszewska, 22. Sulmierzycka, 23. Głowackiego, 24. Antoniego, 25. Szkolna, 26. Plac Szkolny, 27. Gorzowska, 28. Ogrodowa, 29. Świętokrzyska, 30. Garncarska, 31. Mickiewicza z wyjątkiem koszar Hallera, Szpitala wojskowego i domu Spółdzielni Urzędniczej, 32. Zmysłów, 33. Grzegorzewo, 34. Starków.

Gminy: 1. Krotoszyn-Stary, 2. Kobierno, 3. Orpizew, 4. Różopole, 5. Roszki, 6. Durzyn, 7. Tomnice.

Obszary dworskie: 1. Kobierno, 2. Orpizew, 3. Baszyny, 4. Dusznagórka.

Okręg 3. — Kobylin.

Kobylin miasto.

Gminy: 1. Baszków, 2. Ruda, 3. Bestwin, 4. Bębiechów, 5. Długotłoka, 6. Lutogńiew.

Obszary dworskie: 1. Baszków, 2. Wróżew, 3. Kobylin-Stary.

Okręg 4. — Dobrzyca — niezmienniony.

Okręg 5. — Zduny — niezmienniony.

Okręg 6. — Rozdrażew.

Gminy: 1. Rozdrażew, 2. Wolenice, 3. Brzoza, 4. Henryków, 5. Dąbrowa Krotoszyńska, 6. Dzielice, 7. Maciejew, 8. Chwałki, 9. Grabów, 10. Trzemeszno, 11. Nowawieś, 12. Budy, 13. Rozdrażewek, 14. Nowy-folwark.

Obszary dworskie: 1. Rozdrażew, 2. Wolenice, 3. Brzoza, 4. Dąbrowa Krotoszyńska, 5. Dzielice, 6. Maciejew, 7. Nowawieś, 8. Ryczków.

Zarazem podaję do wiadomości, że okręg 1 — Krotoszyn I. — przydzielę Stefanowi Sobiejewskiemu z Krotoszyna, okręg 2 — Krotoszyn II. — Karolowi Prymasowi z Krotoszyna, okręg 3 — Kobylin — Wiktorowi Sobiejewskiemu z Krotoszyna, a okręg 6 — Rozdrażew — Ottonowi Prymasowi z Krotoszyna.

Okręg 4 — Dobrzyca — posiada nadal Piotr Szałcha z Dobrzyca a okręg 5 — Zduny — Wojciech Kwiatkowski ze Zdun.

Krotoszyn, 25. lutego 1931 r.

Starosta Powiatowy: Krykiewicz.

L. dz. 151/31.

W sprawie zalesień.

Wobec zbliżającej się pory wiosennej, w której wykonuje się zwykle uprawy leśne przypominam wszystkim właścicielom lasów tak większych obszarów jak i mniejszych, że ciąży na nich obowiązek zalesienia wyciętych przestrzeni leśnych, i to nie tylko obszarów co dopiero wykarczowanych lecz także halizm tj. przestrzeni, które na razie są wprawdzie niezalesione lecz zaliczają się do terenów leśnych, podlegających zalesieniu, oraz ażeby stosowali się ściśle do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go czerwca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa.

Obowiązek zalesienia spoczywa na właścicielach lasów bez względu na to, czy dla swych lasów posiadają zatwierdzony plan względnie program urządzenia gospodarstwa leśnego, czy też go jeszcze do zatwierdzenia nie przedłożyli. Pominawszy już okoliczność, że zalesienie wyciętych przestrzeni leży w własnym interesie właścicieli, zwracam jeszcze uwagę na wysokie kary jakie ich czekają w razie niedopełnienia tego obowiązku. Wynoszą one w myśl art. 40 wyżej wymienionego rozporządzenia 2—5,— zł., za każdy ar gruntu, podlegającego zalesieniu i za każdy rok przekroczenia terminu zalesienia (tj. 200,— do 500,— zł. za 1 ha i rok).

Pozatem przypominam właścicielom, że wycięte przestrzenie zobowiązani są w myśl art. 6 rozporządzenia zalesić najpóźniej w przeciągu 3-ech lat od czasu dokonanego wyrębu a halizny, które przed wejściem w życie powyższego rozporządzenia pozabawione były drzewostanów, najpóźniej w 6 latach od czasu wejścia w życie tegoż tj. do 1-go lipca 1933 roku. Do tego więc czasu muszą być zalesione wszystkie takie przestrzenie leśne, do których należą także obszary leśne, zniszczone przez sówkę chojnowkę.

Ponieważ przestrzenie, podlegające ponownemu zalesieniu, są znaczne a zalesienie ich nieraz jest dość obojętnie traktowane, jest wskazane, by właściciele zniszczonych terenów nie czekali do następnego roku z wykonaniem zagajen, lecz by podlegające zalesieniu przestrzenie podzielili do roku 1933 na równe części i co roku jedną taką przestrzeń zagaili. W ostatnim roku będzie im trudno wszystkie zaległości od razu wykonać, gdyż po upływie terminu przewidzianego powyższym rozporządzeniem, żadnych wniosków o przesunięcie terminów zalesień uwzględniać się nie będzie a opieszalszych nie ominą wysokie kary przewidziane rozporządzeniem.

Przyznając, że obecne położenie finansowe właścicieli lasów jest ciężkie, to jednak wobec dobrej konjunktury w ubiegłych latach, a co zatem idzie i wysokich dochodów, jakie właściciele lasów uzyskiwali wzgl. uzyskać mogli, niechybnie usprawiedliwieniem, gdyby obecnie ze względu na dzisiejszą słabą konjunkturę na drzewo jakichkolwiek potrzebnych prac przy odnowieniu lasu zaniechać chcieli a to tem mniej, że las jako gospodarstwo ekstensywne stosunkowo małego nakładu pracy i kosztów wymaga i każdy właściciel pomimo dzisiejszej słabszej konjunktury na drzewo, z rocznych zrzębów normalnie prowadzonego lasu może mieć tyle dochodu, ażeby bieżące zalesienia należycie wykonać.

Przy dokonywaniu objazdów inspekcyjnych przez urzędników ochrony lasów zauważano, że właściciele małych obiektów leśnych bądź to z powodu opieszalskości i niezdawania sobie sprawy z następstw jakie ich czekają, bądź to z tego powodu, że nie

wiedzą, jak zabrać się do wykonywania zalesień, przeprowadzone dotychczas zalesienia z małymi wyjątkami mało umiejętnie wykonali lub po większej części wcale jeszcze z zalesieniem nie rozpoczęli. Wobec tego właściciele mniejszych obiektów leśnych winni zwracać się do fachowych leśników tut. powiatu, którzy chętnie udzielają porad.

Oprócz tego należałoby w większej mierze jak dotychczas się dzieje korzystać z fachowej pomocy Wydziału Leśnego Wielkopolskiej Izby Rolniczej, która jako instytucja do tego powołana, ma obowiązek służyć wszelkimi potrzebnymi informacjami i czynną pomocą.

Krotoszyn, 23. lutego 1931 r.

Starosta Powiatowy: Krykiewicz.

L. dz. 649/31.

Budowa i przebudowa mostów, przepustów itp. w drogach publicznych i prywatnych.

Stwierdzono, że przy budowie dróg lub ich przebudowie jak i przybudowie mostów i przepustów w drogach publicznych i prywatnych nie stosowano się zawsze do obowiązujących przepisów.

Wobec tego zwracam uwagę na przepisy art. 45. ust. 1 pkt. 5 i następnych ustawy wodnej z 17. września 1922 r. Dz. U. R. P. za rok 1923 nr. 62 poz. 574, które wymagają do budowy i istotnej zmiany mostów i kładek pozwolenia władzy wodnej t. j. Starostwa przekraczający te przepisy naraża się na kary, przewidziane art. 241 — 249 ustawy wodnej a po zateru na zapłacenie wynikłych strat i usunięcia na własny koszt przedsięwziętych samowolnie robót.

Zarazem wskazuję na obwieszczenie Pana Wojewody Poznańskiego z dn. 27. lipca 1920 r. ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego nr. 33 z dnia 14. sierpnia 1920 r. pod pozycją 696, według którego wszelkie projekty budowy nowych lub przebudowy starych mostów, przepustów itd., tak w drogach publicznych jak i prywatnych należy przedkładać do zaopiniowania Państwowym Urzędem Meljoracyjnym, o ile budowy te dotyczą wód niezeglowanych, a Państwowym Inspekcjom Dróg Wodnych o ile dotyczą wód zeglownych.

Polecam zatem ściśle przestrzeganie na przyszłość tego przepisu.

Krotoszyn, dnia 27. lutego 1931 r.

Starosta Powiatowy :Krykiewicz.

L. dz. 737/31

Zezwolenie na kwestę.

Pan Wojewoda Poznański udzielił Komitetowi Budowy Szkoły im. Marszałka Piłsudskiego w Miękiszu-Nowym zezwolenie na zbieranie składek pieniężnych w czasie do 30-go lipca 1931 r.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w pozwolenie Pana Wojewody, w legitymacje osobiste z fotografią i upoważnienie powyższego Komitetu oraz w listy składkowe ze stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.—

Krotoszyn, dnia 2. marca 1931 r.

Starosta Powiatowy: Krykiewicz.

L. dz. 822/31

Dział nieurzędowy.

Obwieszczenie.

W tutejszym rejestrze spółdzielni nr. 19. przy Spółdzielni Osadniczej Robotników w Krotoszynie, spółdzielnia zapisana z ogr. poręką zapisano:

W miejsce ustępującego członka zarządu Wawrzyna Ptaka wybrano nowego członka zarządu **Pawła Jerczaka z Krotoszyna** i to uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 3 stycznia 1931 r.

Krotoszyn, dnia 11. lutego 1931 r.

SĄD GRODZKI.

Obwieszczenie.

W tutejszym rejestrze spółdzielni nr. 19. przy Spółdzielni Osadniczej Robotników w Krotoszynie, spółdzielnia zapisana z ogr. poręką zapisano.

Udział wynosi 100,00 złotych. Ponadto zmieniono § 25 i 33 statutu uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 15 marca 1930 r.

Krotoszyn, dnia 29 stycznia 1931 r.

SĄD GRODZKI.

STIENMETZA CHLEB GRACHAM

Wysoko gatunkowa RAZÓWKA PSZENNA, najlepszy pełnowartościowy chleb ks. KNEIPP'A oraz

STIENMETZA CHLEB ŻYTNIA
czysta razówka żytnia.

Pobudzający apetyt!

Smaczny!

Zalecany przez wielu lekarzy!

Nieodzowny dla Turystów!

Prawdziwy tylko z znakiem towarowym „STEINMETZ”, który jest umieszczony na chlebie i opakowaniu

Wypiekany w piekarni!

K. KOPYDŁOWSKIEGO KROTOSZYN, MAŁY RYNEK nr. 8.

Kupcy i Przemysłowcy ogłaszajcie się w „Oređowniku Powiatowym” gdyż reklama w „Oređowniku Powiatowym” jest najskuteczniejsza!!!